

յառաջ տանել, զի ի յԱսուծոյ այլ է որ կու
վինի. զի քաջ հռետորի է որ ոչ միայն զբան
հակառակին ի դերեւս հանէ, այլ եւ զիւրն
հաստատէ. զի դիմակայութեամբ եւ դիմա-
յարակութեամբ է բանն կատարեալ. եւ բանդ
այդ ոչ է այսպէս որ ոչինչ յաւելու բարիս,
այլ խռովութիւն եւ վրդովմունք ձգէ ի մեջ
անմեղ մարդկանց եւ Ասուծոյ դատասանի
պարտական լինի պատճառն առաջին եւ հե-
տեւորին»:

Այս թուղթերը ցոյց կուտան թէ Գրի-
գոր վրդ. Կեսարացի, կերպով մը ինքզինքն
պարտաւոր կը համարէր շեղումներուն դէմ
մաքառելու եւ մասնաւորապէս կոռուիւ-
անոնց դէմ որ Հայ Եկեղեցւոյ անկախու-
թիւնը կը վտանգէին զանազան ակնկա-
լութիւններով:

Գրիգոր վրդ. Կեսարացիի այս հեղի-
նակաւոր դիրքը պատճառ եղած է որ Կ.
Պոլսոյ հայ պաղովթին մէջ անոնք որ հա-
կառակ էին օտարոտի խմորումներու, միշտ
իրենց աչքերը յառած պահէին իր կողմը
եւ այս պատճառով միշտ յարաբերութեան
մէջ մնային իրեն հետ, եւ զայն վերստին
պատրիարք գարձնելու աշխատէին, և վեր-
ջին անգամ մըն ալ յաջողէին 1633ին, մահ-
ուան տարին իր աշակերտին Մովսէս Տա-
թևացի կաթողիկոսին: